

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja

Druk nr1540

SPRAWOZDANIE
KOMISJI INFRASTRUKTURY

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy
o transporcie drogowym oraz niektórych innych
ustaw (druk nr 1044).**

Marszałek Sejmu zgodnie z art. 37 ust. 1 i art. 40 ust. 1 Regulaminu Sejmu - skierował w dniu 31 października 2002 r. powyższy projekt ustawy do Komisji Infrastruktury do pierwszego czytania.

Komisja Infrastruktury po przeprowadzeniu pierwszego czytania oraz rozpatrzeniu tego projektu ustawy na posiedzeniach w dniach 20 listopada 2002 r., 26 i 27 marca oraz 8 i 16 kwietnia 2003 r.

wnosi:

W y s o k i S e j m uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Komisja - zgodnie z art. 43 ust. 3 Regulaminu Sejmu – przedstawia na żądanie wnioskodawcy, następujący wniosek mniejszości:

zmianie 45 nadać brzmienie:

„ art. 45) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92.1. Kto wykonuje transport drogowy lub przewozy na potrzeby własne, naruszające obowiązki lub warunki niniejszej ustawy oraz wbrew przepisom:

1) ustawy z dnia 12 września 2002 r. o przewozie materiałów niebezpiecznych,

- 2) ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o czasie pracy kierowców,
  - 3) ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 r. o odpadach,
  - 4) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt,
  - 5) wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych regulujących międzynarodowy transport drogowy i niezarobkowy międzynarodowy przewóz drogowy,
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 zł do 15 000 zł.
2. Suma kar pieniężnych nałożonych podczas jednej kontroli nie może przekroczyć kwoty:
- 1) 15000 złotych – w odniesieniu do kontroli drogowej
  - 2) 30 000 złotych – w odniesieniu do kontroli w przedsiębiorstwie.
3. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik do ustawy.””

Warszawa, dnia 16 kwietnia 2003 r.

Sprawozdawca

/-/ Edward Maniura

Przewodniczący Komisji

/-/ Janusz Piechociński

USTAWA
z dnia   2003 r.

o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. Nr 125, poz. 1371 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 89, poz. 804 i Nr 199, poz. 1671) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu drogowego wykonywanego pojazdami samochodowymi lub zespołami pojazdów:

- 1) przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą - w niezarobkowym przewozie drogowym osób,
- 2) o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony w transporcie drogowym rzeczy oraz niezarobkowym przewozie drogowym rzeczy,
- 3) ratownictwa medycznego lub w ramach usług transportu sanitarnego.

2. Do przewozów drogowych wykonywanych:

- 1) w ramach powszechnych usług pocztowych,
- 2) w ramach usług polegających na przewozie odpadów komunalnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz.U. Nr 62, poz. 628, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78) lub nieczystości ciekłych w rozumieniu ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 132, poz. 622, z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770, z 2000 r. Nr 22, poz. 272, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1018, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78),

---

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o czasie pracy kierowców, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym.

3) przez podmioty niebędące przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 86, poz. 958 i Nr 114, poz. 1193, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, Nr 67, poz. 679, Nr 102, poz. 1115 i Nr 147, poz. 1643 oraz z 2002 r. Nr 1, poz. 2, Nr 115, poz. 995 i Nr 130, poz. 1112),

- stosuje się przepisy ustawy dotyczące niezarobkowego przewozu drogowego.”;

2) w art. 4:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) niezarobkowy przewóz drogowy - przewóz na potrzeby własne - nieodpłatny krajowy i międzynarodowy przewóz drogowy osób lub rzeczy, wykonywany przez przedsiębiorcę pomocniczo w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej, spełniający łącznie następujące warunki:

- a) rzeczy przewożone są własnością przedsiębiorcy lub zostały przez niego sprzedane, kupione, wynajęte, wdzierżawione, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione albo celem przejazdu jest przewóz rzeczy lub osób z przedsiębiorstwa lub do przedsiębiorstwa na jego własne potrzeby, a także przewóz pracowników i ich rodzin,
- b) pojazdy samochodowe używane do przewozu są prowadzone przez przedsiębiorcę lub jego pracowników,
- c) pojazdy samochodowe, znajdują się w prawnej dyspozycji przedsiębiorcy,
- d) nie jest przewozem w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie usług turystycznych,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) przewóz regularny - publiczny przewóz osób i ich bagażu:

- a) wykonywany według rozkładu jazdy podanego przez przewoźnika drogowego do publicznej wiadomości przez ogłoszenie wywieszzone na przystankach i dworcach autobusowych,
- b) podczas którego wsiadanie i wysiadanie pasażerów odbywa się na przystankach określonych w rozkładach jazdy,
- c) w którym należność za przejazd jest pobierana zgodnie z taryfą lub cennikiem opłat podanym do publicznej wiadomości,
- d) wykonywany zgodnie z warunkami przewozu osób określonymi w zezwoleniu, o którym mowa w art. 18,”

c) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) komunikacja miejska - przewóz regularny wykonywany w ramach lokalnego transportu zbiorowego w granicach administracyjnych miasta albo:

- a) miasta i gminy,
- b) miast albo miast i gmin sąsiadujących,

- jeżeli zawarły porozumienie w sprawie wspólnej realizacji komunikacji na swoim obszarze,”,

d) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) linia komunikacyjna - połączenie komunikacyjne na określonej drodze między przystankami wskazanymi w rozkładzie jazdy, po której odbywają się regularne przewozy osób,”,

e) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) przystanek - miejsce przeznaczone do wsiadania lub wysiadania pasażerów na danej linii komunikacyjnej, oznaczone w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 98, poz. 602, Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872, z 1999 r. Nr 106, poz. 1216, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 483 i Nr 53, poz. 649, z 2001 r. Nr 27, poz. 298, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 129, poz. 1444 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 199, poz. 1671, Nr 216, poz. 1825 i 1826 i Nr 238, poz. 2021 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79), z informacją o rozkładzie jazdy, z uwzględnieniem godzin odjazdów środków transportowych przewoźnika drogowego uprawnionego do korzystania z tego miejsca,”;

3) w art. 5:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podjęcie i wykonywanie transportu drogowego wymaga uzyskania odpowiedniej licencji na wykonywanie transportu drogowego, zwanej dalej „licencją”, z zastrzeżeniem art. 12 ust. 2.”,

b) w ust. 3:

- w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) wydano w stosunku do tych osób prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego,”,

- pkt 2-4 otrzymują brzmienie:

„2) przynajmniej jedna z osób zarządzających przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca w przedsiębiorstwie transportem drogowym, legitymuje się certyfikatem kompetencji zawodowych,

3) posiada odpowiednio sytuację finansową zapewniającą podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego potwierdzoną dostępnymi środkami finansowymi, majątkiem lub bilansem rocznym przedsiębiorstwa w wysokości:

a) 9 000 euro - na pierwszy pojazd samochodowy przeznaczony do transportu drogowego,

b) 5 000 euro - na każdy następny pojazd samochodowy,

4) przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy i zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewozy na je-

go rzecz, spełniają wymagania określone w przepisach ustawy, przepisach Prawa o ruchu drogowym oraz w innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców, a także nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, wiarygodności dokumentów lub ochronie środowiska,”;

4) w art. 6 w ust. 1 w pkt. 2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) spełnia wymagania określone w przepisach ustawy i w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym,”;

5) w art. 8 w ust. 3:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kserokopię certyfikatu kompetencji zawodowych przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej transportem drogowym w przedsiębiorstwie,”,

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wykaz pojazdów samochodowych wraz z kserokopiami dowodów rejestracyjnych albo kserokopie dowodów rejestracyjnych, a w przypadku gdy przedsiębiorca nie jest właścicielem tych pojazdów - również dokument potwierdzający prawo do dysponowania nimi.”;

6) w art. 10:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu, z zastrzeżeniem ust. 3a, odmawia udzielenia licencji na międzynarodowy transport drogowy lub dokonania jej zmiany w razie:

- 1) braku możliwości zapewnienia wystarczającej liczby zezwoleń zagranicznych,
- 2) sytuacji kryzysowej na rynku transportowym.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw transportu może udzielić licencji na międzynarodowy transport drogowy rzeczy w innym niż wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 8, zakresie dotyczącym obszaru przewozów lub liczby pojazdów samochodowych zgłoszonych we wniosku, mając na uwadze liczbę będących w jego dyspozycji zezwoleń zagranicznych.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii polskich organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających międzynarodowych przewoźników drogowych, może, w drodze rozporządzenia, określić liczbę promes, licencji lub wypisów z licencji na międzynarodowy transport drogowy na dany rok kalendarzowy, uwzględniając liczbę zezwoleń zagranicznych będących w jego dyspozycji oraz sytuację na rynku transportowym.”;

7) w art. 11:

a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Organ, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 3, udzielający licencji, wydaje jej wypis lub wypisy w liczbie odpowiadającej liczbie pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie licencji, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 3a.

4. Wypis z licencji na międzynarodowy transport drogowy rzeczy jest wydawany na każdy pojazd, którym transport ten ma być wykonywany i jest ważny wyłącznie z wypisem z wykazu, o którym mowa w ust. 2.”,

b) uchyla się ust. 5;

8) w art. 12:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Licencja na międzynarodowy transport drogowy uprawnia do wykonywania przewozów z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z rodzajem przewozów i obszarem w niej określonych.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Licencja, o której mowa w ust. 2, uprawnia również do wykonywania przewozów w krajowym transporcie drogowym, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonych.”;

9) w art. 14:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do zmiany treści licencji na międzynarodowy transport drogowy rzeczy w zakresie dotyczącym zmiany obszaru przewozów lub zmiany liczby pojazdów samochodowych zgłoszonych we wniosku, o którym mowa w art. 8, stosuje się odpowiednio art. 10 ust. 3 i ust. 3a.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W przypadku zmiany licencji polegającej na zmianie wykazu numerów rejestracyjnych pojazdów samochodowych, przedsiębiorca jest obowiązany zwrócić dotychczasowe wypisy z tego wykazu nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania nowych wypisów.”;

10) w art. 15:

a) w ust. 1 w pkt 2:

- lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) nie spełnia wymagań uprawniających do wykonywania działalności w zakresie transportu drogowego,”,

- po lit. d dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) rażąco narusza przepisy dotyczące czasu pracy kierowców lub kwalifikacji kierowców,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cofnięcie licencji w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a, b, d oraz lit. e poprzedza się pisemnym ostrzeżeniem przedsiębiorcy, że w przypadku ponownego stwierdzenia naruszenia tych przepisów wszczyną się postępowanie w sprawie cofnięcia licencji.”,

c) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie przedstawił, w wyznaczonym terminie informacji i dokumentów, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3, art. 14 i art. 83,”

d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przedsiębiorca jest obowiązany zwrócić dokumenty, o których mowa w art. 11, organowi, który udzielił licencji, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu licencji stała się ostateczna.”;

11) w art. 18:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w krajowym transporcie drogowym - wydanego, w zależności od zasięgu tych przewozów odpowiednio przez:

- a) wójta - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych na obszarze gminy,
- b) burmistrza albo prezydenta miasta - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych w komunikacji miejskiej,
- c) starostę - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych w granicach powiatu, z wyłączeniem linii komunikacyjnych określonych w lit. a i b,
- d) marszałka województwa - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych wykraczających poza granice jednego powiatu, jednakże niewykraczających poza granice jednego województwa, z wyłączeniem linii komunikacyjnych określonych w lit. a, b i c, po uzyskaniu zgody zainteresowanych starostów,
- e) marszałka województwa właściwego dla siedziby przedsiębiorcy - na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych wykraczających poza granice jednego województwa - po uzyskaniu zgody zainteresowanych marszałków,”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organ, wydający zezwolenia wydaje przedsiębiorcy wypis lub wypisy, z zezwoleń w liczbie określonej we wniosku przedsiębiorcy.”;

12) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art.18a. Przewoźnik wykonujący regularne przewozy osób, poza uprawnieniami pasażerów do ulgowych przejazdów określonymi w odrębnych przepisach, uwzględnia także uprawnienia pasażerów do innych ulgowych przejazdów, jeżeli podmiot, który ustanawia te ulgi ustali z przewoźnikiem, w drodze umowy, warunki zwrotu kosztów stosowania tych ulg.”;

13) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagranicznego przewoźnika drogowego pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku przejazdu pojazdu samochodowego bez osób podróżnych.”;

14) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zezwolenia, o którym mowa w art. 19a, oraz wzór zezwolenia i wypisu z zezwolenia, o którym mowa w art. 18.”;

15) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się kserokopię licencji i dokumenty, o których mowa w art. 22.”;

16) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym dołącza się:

- 1) proponowany rozkład jazdy uwzględniający przystanki, godziny odjazdów środków transportowych, długość linii komunikacyjnej, podaną w kilometrach i odległości między przystankami, kursy oraz liczbę pojazdów niezbędnych do wykonywania codziennych przewozów, zgodnie z rozkładem jazdy,
- 2) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami,
- 3) potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z obiektów dworcowych i przystanków innych niż zlokalizowanych przy drogach publicznych, dokonanego z ich właścicielami lub zarządzającymi,
- 4) zobowiązanie do zamieszczania informacji o godzinach odjazdów na tabliczkach przystankowych, na przystankach zlokalizowanych przy drogach publicznych,
- 5) cennik,
- 6) wykaz pojazdów, z określeniem ich liczby oraz liczby miejsc, którymi wnioskodawca zamierza wykonywać przewozy”;

b) w ust. 2 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami,

5) cennik.”;

c) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną trasą przewozu”;

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym dołącza się:

- 1) informację określającą grupę osób, która będzie uprawniona do korzystania z przewozu,
- 2) proponowany rozkład jazdy uwzględniający przystanki, godziny odjazdów i przyjazdów środków transportowych, długość linii ko-

munikacyjnej podaną w kilometrach i odległości między przystankami oraz liczbę pojazdów niezbędnych do wykonywania codziennych przewozów, zgodnie z rozkładem jazdy,

- 3) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami,
- 4) potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z obiektów dworcowych i przystanków innych niż zlokalizowanych przy drogach publicznych, ustalone z ich właścicielami lub zarządzającymi.

5. Do wniosku w sprawach, o których mowa w ust. 2 i 3, dołącza się informację potwierdzającą przekazanie marszałkom właściwych województw schematu połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną trasą przewozu.”;

17) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art. 22a. 1. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, mogą odmówić udzielenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym, w przypadku wystąpienia jednej z następujących okoliczności:

- 1) wnioskodawca nie jest w stanie świadczyć usług będących przedmiotem wniosku, korzystając z pojazdów pozostających w jego bezpośredniej dyspozycji,
- 2) projektowana linia regularna stanowi bezpośrednie zagrożenie dla istnienia już zatwierdzonych linii regularnych, z wyjątkiem sytuacji, kiedy linie te są obsługiwane tylko przez jednego przewoźnika lub przez jedną grupę przewoźników,
- 3) wydanie zezwolenia ujemnie wpływa na rentowność porównywalnych usług kolejowych na liniach bezpośrednio związanych z trasą usług drogowych,
- 4) wnioskodawca nie wykonuje, na skutek okoliczności zależnych od niego, krajowych przewozów regularnych na innych obsługiwanych liniach komunikacyjnych, co najmniej przez 7 dni,
- 5) wnioskodawca nie przestrzega warunków określonych w posiadanym już zezwoleniu lub wykonuje przewozy niezgodnie z posiadanym zezwoleniem.

2. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, mogą odmówić udzielenia zezwolenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 5.

3. Podjęcie decyzji w sprawie wydania nowego lub zmiany istniejącego zezwolenia na linie komunikacyjne o długości do 100 km, w szczególności w zakresie zwiększenia pojemności pojazdów, częstotliwości ich kursowania, zmiany godzin odjazdów z poszczególnych przystanków powinno być poprzedzone analizą sytuacji rynkowej w zakresie regularnego przewozu osób.

4. Za czynności związane z opracowaniem analizy, o której mowa w ust. 3, organ właściwy do spraw zezwoleń pobiera opłatę od wnioskodawcy.

5. Analizę, o której mowa w ust. 3, przeprowadza organ właściwy do spraw zezwoleń co najmniej raz w roku lub według potrzeb, z uwzględnieniem:
  - 1) istniejącej komunikacji, w tym rodzaju pojazdów, godzin ich odjazdów lub częstotliwości kursów oraz ich dostosowanie do potrzeb społecznych,
  - 2) dotychczasowego wywiązywania się przewoźników posiadających zezwolenia z realizacji przewozów i stosowanych taryf,
  - 3) przewidywanych zmian w natężeniu przewozu podróźnych,
  - 4) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy lub planu zagospodarowania przestrzennego województwa.
6. Organ przeprowadzający analizę rynkową zasięga opinii w sprawie proponowanych zmian w zakresie udzielanych lub zmienianych zezwoleń od organizacji konsumentów.
7. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1, mogą realizować zadania, o których mowa w ust. 3, poprzez własne jednostki lub inne wyspecjalizowane podmioty.
8. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat uiszczanych przez przewoźników drogowych za czynności określone w ust. 3 w wysokości nie wyższej niż 5 zł za każde 1000 km planowanego rocznego przebiegu danej linii komunikacyjnej oraz nie mniejszej niż 100 zł za daną linię komunikacyjną, mając na uwadze ilość linii komunikacyjnych oraz stopień zaspokojenia potrzeb przewozowych, a także sytuację rynkową na danym terenie w zakresie regularnego przewozu osób.”;

18) w art. 24 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

- „4) odstąpienia zezwolenia osobie trzeciej, przy czym nie jest odstąpieniem zezwolenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewoźnikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112).”;

19) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Wykonywanie przez zagranicznego przewoźnika przewozu kabotażowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania zezwolenia, które wydaje minister właściwy do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.”;

20) w art. 33:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Obowiązek uzyskania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przewozów drogowych wykonywanych:
  - 1) w ramach powszechnych usług pocztowych,
  - 2) przez podmioty, niebędące przedsiębiorcami, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3 ustawy, z tym że w przypadku działalności wy-

twórczej w rolnictwie dotyczącej upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego, obowiązek uzyskania zaświadczenia nie dotyczy rolnika w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984).”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Zaświadczenie na krajowy niezarobkowy przewóz drogowy uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3b. Zaświadczenie na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy uprawnia do wykonywania przewozów z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej. Zaświadczenie to uprawnia również do wykonywania niezarobkowego przewozu drogowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z rodzajem przewozów w nim określonych.”

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepis art. 14 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zaświadczenie oraz wypis lub wypisy z zaświadczenia wydaje właściwy dla siedziby przedsiębiorcy starosta na okres do 5 lat.”

21) w art. 34:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego na potrzeby własne może wymagać uzyskania odpowiedniego zezwolenia, jeżeli umowy międzynarodowe, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana tak stanowią.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca, z zastrzeżeniem art. 33 ust. 2, obowiązany jest dołączyć zaświadczenie określone w art. 33 ust. 1.”

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego osób na potrzeby własne jest wymagany formularz jazdy, o którym mowa w art. 27.

5. Minister właściwy do spraw transportu prowadzi rejestr pojazdów i przedsiębiorców wykonujących międzynarodowy przewóz drogowy na potrzeby własne, z zastrzeżeniem ust. 6.”

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw transportu odmawia wydania zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego na potrzeby własne przez okres 3 lat od dnia stwierdzenia wykonywania przewozu niezgodnie z wydanym zaświadczeniem.”

22) w art. 35 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

- „3. Przedsiębiorca wykonujący transport drogowy jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia, jeżeli umowy międzynarodowe, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, tak stanowią.”;

23) w art. 38 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Minister właściwy do spraw transportu wyznacza jednostki certyfikujące, akredytowane zgodnie z odrębnymi przepisami, przy których działają komisje egzaminacyjne.
3. Jednostki, o których mowa w ust. 2, wydają certyfikaty kompetencji zawodowych i przekazują informacje o ich wydaniu do centralnego rejestru tych certyfikatów prowadzonego przez ministra właściwego do spraw transportu.”;

24) w art. 39 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) jednostki certyfikujące, o których mowa w art. 38 ust. 2 i 3.”;

25) po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Kierowcy wykonujący transport drogowy lub przewozy na potrzeby własne

Art. 39a. 1. Przewoźnik drogowy może zatrudnić kierowcę, jeżeli osoba ta:

- 1) ukończyła 21 lat, z zastrzeżeniem ust. 2,
  - 2) posiada odpowiednie uprawnienie do kierowania pojazdem samochodowym określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym,
  - 3) ukończyła odpowiedni kurs doszkalający kierowców, o którym mowa w art. 39b ust. 1,
  - 4) nie ma przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy,
  - 5) nie ma przeciwwskazań psychologicznych do pracy na stanowisku kierowcy.
2. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy kierowcy wykonującego transport drogowy rzeczy pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5 t do 7,5 t.

Art. 39b. 1. Osoba ubiegająca się o zatrudnienie po raz pierwszy na stanowisku kierowcy wykonującego transport drogowy jest obowiązana ukończyć kurs doszkalający:

- 1) kierowców przewożących rzeczy - dla kierowców pojazdów samochodowych konstrukcyjnie przystosowanych do przewozu rzeczy,
  - 2) kierowców przewożących osoby - dla kierowców pojazdów samochodowych przeznaczonych konstrukcyjnie do przewozu powyżej 5 osób łącznie z kierowcą.
2. Kursy doszkalające, o których mowa w ust. 1, zwane dalej „kursami”, są prowadzone przez wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym.

3. Wojewódzki ośrodek ruchu drogowego przy organizacji i realizacji kursów jest zobowiązany do współpracy z organizacjami zrzeszającymi kierowców i przewoźników drogowych o zasięgu ogólnokrajowym.
4. Współpraca, o której mowa w ust. 3, obejmuje zwłaszcza uzgodnienie szczegółowego programu kursu oraz warunków i miejsca jego przeprowadzenia.
5. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego potwierdza ukończenie kursu przez wydanie zaświadczenia o jego ukończeniu, a także prowadzi rejestr osób przeszkolonych i wydanych zaświadczeń.
6. Nadzór nad prowadzeniem kursów sprawuje wojewoda. W ramach nadzoru wojewoda może:
  - 1) kontrolować sposób prowadzenia kursów oraz dokumentację z nimi związaną,
  - 2) zawiesić prowadzenie kursów do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.
7. Minister właściwy do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, ramowy program kursów, o których mowa w ust. 1, minimalny czas ich trwania, wzór zaświadczenia oraz rejestru, o których mowa w ust. 5; mając na względzie podniesienie kwalifikacji zawodowych kierowców wykonujących transport drogowy.

Art. 39c. 1. Kierowca wykonujący transport drogowy podlega badaniom lekarskim przeprowadzonym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.

2. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, są wykonywane z zastrzeżeniem ust. 3, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz.U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.)²⁾, zwany dalej „Kodeksem pracy”, z tym że badania okresowe przeprowadza się do czasu ukończenia przez kierowcę:
  - 1) 55 lat - co 5 lat,
  - 2) od 56 lat do 65 lat - co 2 lata,
  - 3) powyżej 65 roku - corocznie.
3. Zakres badań lekarskich, o których mowa w ust. 2, obejmuje ponadto ustalenie istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zgodnie z przepisami określonymi w przepisach Prawa o ruchu drogowym.
4. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, wykonują lekarze uprawnieni do wykonywania badań profilaktycznych, o których mowa w przepisach Kodeksu pracy i posiadający dodatkowo

---

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy ogłoszone zostały w Dz.U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679.

uprawnienia do przeprowadzania badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców określone w odrębnych przepisach.

- Art. 39d. 1. Kierowca wykonujący transport drogowy podlega badaniom psychologicznym przeprowadzonym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.
2. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są wykonywane:
- 1) w wieku do 55 lat - co 5 lat,
  - 2) w wieku od 56 lat do 65 lat - co 2 lata,
  - c) powyżej 65 roku życia - corocznie.
3. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są wykonywane w zakresie i na zasadach określonych dla kierowców w przepisach Prawa o ruchu drogowym.

Art. 39e. 1. Przewoźnik drogowy jest obowiązany do:

- 1) kierowania kierowców na badania lekarskie i psychologiczne, o których mowa odpowiednio w art. 39c i 39d,
  - 2) pokrywania kosztów badań lekarskich i psychologicznych,
  - 3) przechowywania przez cały okres zatrudnienia kierowcy orzeczeń lekarskich i psychologicznych oraz zaświadczeń o ukończeniu kursów doształcających, jeżeli kursy te są wymagane,
  - 4) prowadzenia dokumentacji: dotyczącej pracy kierowcy, a w szczególności pojazdów, którymi kierowca wykonywał przewozy oraz czasu pracy kierowcy; przepis ten dotyczy dokumentacji prowadzonej niezależnie od ewidencji czasu pracy, o której mowa w art. 129¹¹ Kodeksu pracy,
  - 5) przekazania kierowcy z chwilą rozwiązania stosunku pracy orzeczeń i zaświadczeń, o których mowa w pkt 3, oraz wyciągu z dokumentacji, o której mowa w pkt 4,
  - 6) wystawienia kierowcy zaświadczenia poświadczającego jego zatrudnienie oraz spełnianie wszystkich wymagań określonych ustawą.
2. Spełnienie przez przedsiębiorcę będącego pracodawcą obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się za równoznaczne ze spełnieniem obowiązków pracodawcy w zakresie wykonywania wstępnych i okresowych badań lekarskich, o których mowa w art. 229 § 1 i 2 Kodeksu pracy.
3. Minister właściwy do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania z dokumentacją związaną z pracą kierowcy oraz ustali wzory stosowanych dokumentów, w tym wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 6; uwzględniając zakres niezbędnych informacji.

Art. 39f. Wymagania, o których mowa:

- 1) w art. 39a-39e, stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy osobiście wykonującego transport drogowy lub osób wykonujących osobiście przewozy na rzecz tego przedsiębiorcy,
- 2) w art. 39a pkt 2, 4 i 5 oraz art. 39c-39e, stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy osobiście wykonującego przewozy na potrzeby własne lub kierowcy przez niego zatrudnionego.”;

26) w art. 41:

a) w ust. 1:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydania zezwolenia lub zmiany zezwolenia, wydania wypisu z zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego, przewozu regularnego specjalnego, przewozu wahadłowego lub przewozu okazjonalnego,”,

- pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wydania zaświadczenia lub zmiany zaświadczenia, wydania wypisu z zaświadczenia o zgłoszeniu działalności w zakresie przewozów na potrzeby własne,”,

- po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wydania zezwolenia zagranicznemu przewoźnikowi na wykonanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przewozu w międzynarodowym transporcie drogowym osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą,”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, upoważnić, na określonych warunkach, do pobierania opłat za czynności administracyjne w międzynarodowym transporcie drogowym, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 i 6, jednostkę określoną w art. 17 ust. 2 lub polskie organizacje o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszające międzynarodowych przewoźników drogowych.”;

27) w art. 42 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) komunikacji miejskiej,”,

b) dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:

„5) podmiotów, innych niż przedsiębiorcy, zaliczanych do sektora finansów publicznych zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148),

6) zakładów pracy chronionej lub zakładów aktywności zawodowej zgodnie z przepisami rozdziału 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 1997 r. Nr 123, poz. 776, Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i poz. 1126, z 1999 r. Nr 49, poz. 486, Nr 90, poz. 1001, Nr 95, poz. 1101 i Nr 111, poz. 1280, z 2000 r. Nr 48, poz. 550 i

Nr 119, poz. 1249, z 2001 r. Nr 39, poz. 459, Nr 100, poz. 1080, Nr 125, poz. 1368, Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1792 i 1800, z 2002 r. Nr 169, poz. 1387, Nr 200, poz. 1679 i 1683 i Nr 241, poz. 2074 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79).”;

28) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić dla przedsiębiorców zagranicznych opłaty, o których mowa w ust. 1, określając ich wysokość, tryb wnoszenia oraz jednostki właściwe do ich pobierania.”;

29) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostki, o których mowa w art. 17 ust. 2, art. 26 pkt 2, art. 32 pkt 2, art. 42 ust. 3 oraz art. 43 ust. 2, otrzymują prowizję od pobranych opłat, w wysokości nie mniejszej niż 7% i nie większej niż 10%, z zastrzeżeniem ust. 1a.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jednostka, o której mowa w art. 17 ust. 2, otrzymuje prowizję w wysokości nie większej niż 14% od opłat pobranych z tytułu wydania zezwolenia zagranicznego, wydania zezwolenia zagranicznemu przewoźnikowi na wykonanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przewozu w międzynarodowym transporcie drogowym osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, udzielenia licencji lub zmiany licencji, wydania wypisu z licencji, wydania wtórnika licencji, przeniesienia uprawnień wynikających z licencji oraz wyrażenia zgody na wykonywanie uprawnień wynikających z licencji w międzynarodowym transporcie drogowym.”;

30) w art. 46:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wpływy uzyskane z opłat z tytułu zezwoleń dla zagranicznych przewoźników drogowych na wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej międzynarodowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą są przekazywane na wyodrębniony rachunek środków specjalnych jednostki, o której mowa w ust. 1.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw transportu może przeznaczyć część wpływów, o których mowa w ust. 1 i 1a, na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego i budowy autostrad oraz na druk kart opłat za przejazd po drogach krajowych.”;

31) w art. 50 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) dokumentów związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne oraz przestrzegania warunków w nich określonych,

2) dokumentów przewozowych związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne, o których mowa w art. 1,”;

32) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Zadania Inspekcji Transportu Drogowego określone w niniejszym rozdziale wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Transportu Drogowego,
- 2) wojewódzki inspektor transportu drogowego.
2. Organy wymienione w ust. 1 wykonują zadania Inspekcji Transportu Drogowego zgodnie z kompetencjami określonymi w ustawie i przepisach odrębnych.
3. Główny Inspektor Transportu Drogowego koordynuje, nadzoruje i kontroluje działalność wojewódzkich inspektorów transportu drogowego.
4. Wojewódzki inspektor transportu drogowego kieruje działalnością wojewódzkiego inspektoratu transportu drogowego.
5. Czynności związane z realizacją zadań określonych w art. 50 w zakresie określonym w art. 68-75 mogą wykonywać inspektorzy wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego, zwani dalej „inspektorami”.
6. W sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor, a organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego - Główny Inspektor.”;

33) w art. 53 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4. Wojewódzkiego inspektora transportu drogowego powołuje, po zasięgnięciu opinii wojewody, Główny Inspektor Transportu Drogowego. Wojewódzkiego inspektora transportu drogowego odwołuje Główny Inspektor Transportu Drogowego.
5. Zastępcę wojewódzkiego inspektora transportu drogowego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Transportu Drogowego na wniosek wojewódzkiego inspektora transportu drogowego.”;

34) w art. 54 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Główny Inspektor Transportu Drogowego:

- 1) opracowuje kierunki działania Inspekcji w porozumieniu z organizacjami zrzeczającymi przewoźników o zasięgu ogólnokrajowym i plany kontroli o znaczeniu ogólnokrajowym, zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw transportu,
- 2) określa metody i formy wykonywania zadań przez Inspekcję, w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy,
- 3) organizuje kursy specjalistyczne i szkolenia inspektorów.”;

35) art. 66 otrzymuje brzmienie:

„Art. 66. 1. Inspektorzy wykonujący zadania określone w art. 50 ustawy mogą być wyposażeni w broń palną.

2. Pozwolenie na broń palną na okaziciela wydaje, na wniosek wojewódzkiego inspektora, w trybie określonym w ustawie z dnia 19 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. Nr 53, poz. 549, z 2001 r. Nr 27, poz. 298 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007), właściwy miejscowo komendant wojewódzki Policji.
3. Wojewódzki inspektor dokonuje zakupu broni palnej i amunicji według zasad określonych w przepisach o broni i amunicji.
4. Wojewódzki inspektor występuje z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiego Policji o dopuszczenie inspektora do posiadania broni palnej oraz amunicji na zasadach określonych w przepisach o broni i amunicji.
5. Inspektorzy, po zakończeniu pracy, są obowiązani do codziennego zdawania broni i amunicji do podręcznego magazynku broni, znajdującego się w najbliższej jednostce Policji, gdzie inspektor wykonywał swoje zadanie służbowe.”;

36) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Inspekcja współdziała w szczególności z: Policją, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencją Wywiadu, Biurem Ochrony Rządu, Żandarmerią Wojskową, Strażą Graniczną, Służbą Celną, Inspekcją Kontroli Skarbowej, Państwową Inspekcją Pracy, Inspekcją Handlową, Inspekcją Ochrony Środowiska, Inspekcją Weterynaryjną i zarządcami dróg - w zakresie bezpieczeństwa i porządku ruchu na drogach publicznych oraz zwalczania przestępstw i wykroczeń drogowych dokonywanych w zakresie transportu drogowego lub w związku z tym transportem, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz zadań Inspekcji.”;

37) w art. 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kontroli, o której mowa w art. 50 i art. 87, z zastrzeżeniem ust. 2, podlegają:

- 1) kierowcy wykonujący transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne,
- 2) przedsiębiorcy wykonujący transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne,
- 3) podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 2,
- zwani dalej „kontrolowanymi”.”;

38) w art. 69:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Głównemu Inspektorowi, wojewódzkiemu inspektorowi, ich zastępcom, inspektorom oraz pracownikom inspektoratów wykonujących zadania z zakresu nadzoru i kontroli pracy inspektorów przysługuje umundurowanie służbowe.
3. Minister właściwy do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, dystynkcje i wzór umundurowania, o których mowa w ust. 2, normy umundurowania i sposób jego przydziału oraz zasady i sposób noszenia umundurowania, jak również ustali kryteria przydziału umundurowania, warunki jego używania, mając na uwadze okres używalności umundurowania, a także sposób postępowania z tym związany.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, uwzględniając:

- 1) elementy umundurowania stanowiące podstawę do określenia wysokości równoważnika,
- 2) sposób ustalania wysokości równoważnika,
- 3) tryb i przypadki przyznawania, zwrotu i zawieszania wypłaty równoważnika,
- 4) terminy wypłacania lub zwrotu równoważnika.”;

39) w art. 72:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) udostępnić pojazd, a w uzasadnionych przypadkach wynikających z przeprowadzonej kontroli pojazdu na drodze, obiekt, siedzibę przedsiębiorcy oraz wszystkie pomieszczenia, w których przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą bądź też przechowuje mienie przedsiębiorstwa,”;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) umożliwić przekazanie, za potwierdzeniem odbioru, kopii dokumentów oraz oryginału zapisu urządzenia samoczynnie rejestrującego prędkość jazdy, czas jazdy i postoju, których kontrola będzie dokonywana poza siedzibą przedsiębiorcy.”;

40) w art. 75 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przez organy Państwowej Inspekcji Pracy,”;

41) w art. 80 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ewidencja obejmuje również informacje o przeprowadzonych kontrolach w trakcie których nie stwierdzono naruszeń, o których mowa w ust. 1.”;

42) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. 1. Organ udzielający licencji lub zezwolenia może powierzyć, w drodze porozumienia, czynności kontrolne organowi administracji publicznej lub innemu organowi państwowemu.

2. Nadzór nad wydawaniem licencji i zezwoleń w krajowym transporcie drogowym, a także zaświadczeń przy przewozach na potrzeby własne sprawuje wojewódzki inspektor transportu drogowego.”;

43) w art. 87:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów okazjonalnych lub wahadłowych, a także międzynarodowych przewozów na potrzeby własne - formularz jazdy.”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podczas przejazdu wykonywanego w ramach transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne kierowca pojazdu samochodowego jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu kontroli zaświadczenie, o którym mowa w art. 39e ust. 1 pkt 6.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Podczas przewozu drogowego wykonywanego na potrzeby własne kontrolowany jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu kontroli, oprócz odpowiednich dokumentów wymaganych przy takim przewozie, określonych w ust. 1 i 1a, wypis z zaświadczenia, o którym mowa w art. 33 ust. 5.

3. Przedsiębiorca lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 2, wykonujący przewozy na potrzeby własne, odpowiedzialni są za wyposażenie kierowcy wykonującego transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne w wymagane dokumenty.”;

44) w art. 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do kontroli dokumentów, o których mowa w art. 87, oraz warunków w nich określonych, uprawnieni są:

- 1) funkcjonariusze Policji,
- 2) inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego,
- 3) funkcjonariusze organów celnych,
- 4) funkcjonariusze Straży Granicznej,
- 5) upoważnieni pracownicy zarządców dróg publicznych - z wyłączeniem dokumentów, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a i ust. 4,
- 6) inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy - w odniesieniu do zapisów urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy oraz czas jazdy i postoju.”;

45) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92. 1. Kto wykonuje transport drogowy lub przewozy na potrzeby własne, naruszając obowiązki lub warunki wynikające z przepisów ustawy lub z przepisów o:

- 1) przewozie materiałów niebezpiecznych,
- 2) czasie pracy kierowców,
- 3) o odpadach,
- 4) o ochronie zwierząt,
- 5) okresowych ograniczeniach ruchu pojazdów na drogach lub zakazie ruchu niektórych ich rodzajów,

oraz wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych

- podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 zł do 15 000 zł.

2. Suma kar pieniężnych nałożonych podczas jednej kontroli nie może przekroczyć kwoty:

- 1) 15 000 złotych - w odniesieniu do kontroli drogowej,
- 2) 30 000 złotych - w odniesieniu do kontroli w przedsiębiorstwie.

3. Jeżeli czyn będący naruszeniem przepisów, o których mowa w ust. 1, wyczerpuje jednocześnie znamiona wykroczenia, stosuje się wyłącznie przepisy niniejszej ustawy.
4. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik do ustawy.”;

46) w art. 93:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnieni do kontroli, o których mowa w art. 89 ust. 1, mają prawo nałożyć na przedsiębiorcę wykonującego transport drogowy lub przedsiębiorcę wykonującego przewozy na potrzeby własne, albo podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 2, karę pieniężną, w drodze decyzji administracyjnej.”,

b) po ust 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wydawana jest w imieniu organu właściwego ze względu na miejsce przeprowadzanej kontroli.”.

c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Przedsiębiorca krajowy uiszcza nałożoną karę pieniężną w terminie 21 dni od dnia jej wymierzenia; spoczywa na nim obowiązek niezwłocznego przekazania dowodu uiszczenia kary pieniężnej organowi, który ją nałożył.

5. Od decyzji o nałożeniu kary pieniężnej przysługuje odwołanie do organu nadrzędnego w stosunku do organu, który karę tę nałożył, w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedsiębiorcy lub innemu podmiotowi wykonującemu przewozy na potrzeby własne tej decyzji.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku uwzględnienia odwołania uiszczona kara pieniężna podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia uchylecia lub zmiany decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, a w sytuacji, kiedy o uchyleciu lub zmianie decyzji orzekł organ drugiej instancji - w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez właściwy organ pierwszej instancji decyzji uchylającej lub zmieniającej decyzję o nałożeniu kary.”;

47) w art. 94:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Karę pieniężną uiszcza się w formie przekazu na właściwy rachunek bankowy, z tym że możliwe jest jej uiszczenie w formie gotówkowej bezpośrednio organowi, który ją nałożył przez ukaranego niebędącego przedsiębiorcą krajowym.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku, kiedy kara pieniężna nałożona została przez inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego możliwe jest jej uiszczenie w formie bezgotówkowej, za pomocą karty płatniczej.”,

c) po ust. 3a dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a ukarany ponosi również koszty związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków na właściwy rachunek bankowy.”;

48) w art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawniony do kontroli zatrzymuje, za pokwitowaniem, dokumenty podlegające kontroli i kieruje lub usuwa pojazd, na koszt przedsiębiorcy, na najbliższy parking strzeżony do czasu:

- 1) uiszczenia kary pieniężnej, z zastrzeżeniem art. 93 ust. 4,
- 2) usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości,
- 3) ustąpienia zakazów lub ograniczeń ruchu, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 5.”;

49) po rozdziale 11 dodaje się rozdział 11a w brzmieniu:

„Rozdział 11a

Przepisy karne

Art. 96a. 1. Kto nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 4, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

50) w art. 103:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy prowadzący do dnia wejścia w życie ustawy działalność gospodarczą w zakresie międzynarodowego transportu drogowego obowiązani są, najpóźniej do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, spełnić wymagania określone w ustawie do uzyskania licencji na międzynarodowy transport drogowy pod rygorem wygaśnięcia dotychczasowych uprawnień do prowadzenia tej działalności.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorcy prowadzący do dnia wejścia w życie ustawy działalność gospodarczą w zakresie krajowego drogowego przewozu rzeczy obowiązani są, najpóźniej do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, wystąpić do organu udzielającego licencji z wnioskiem o udzielenie licencji na krajowy transport drogowy rzeczy.”;

51) w art. 103 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, do czasu uzyskania licencji przedsiębiorcy są obowiązani posiadać dokument potwierdzający prowadzenie przez nich, przed dniem 1 stycznia 2002 r., działalności gospodarczej w tym zakresie.”;

52) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art.107. Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej do przedsiębiorców zagranicznych z państw

członkowskich Unii Europejskiej nie stosuje się przepisów art. 18 ust. 2, art. 19, art. 19a oraz art. 28 ust. 1.”;

53) dodaje się załącznik do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2.

W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz.U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Przewoźnik jest obowiązany podać do publicznej wiadomości zakres swojego działania, a w szczególności adresy punktów odprawy i sposób zawierania umowy przewozu.

2. Przewoźnik wykonujący regularne przewozy osób jest obowiązany w szczególności podać do publicznej wiadomości rozkład jazdy środków transportowych przez zamieszczenie informacji na wszystkich dworcach i przystankach wymienionych w rozkładzie jazdy.

3. Przewoźnicy wykonujący regularne przewozy osób są obowiązani do okresowej aktualizacji i publikowania informacji o wykonywanej komunikacji.”;

2) w art. 34 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „tryb ich uzgadniania i koordynacji, z uwzględnieniem zadań w zakresie koordynacji”.

Art. 3.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 98, poz. 602, z późn. zm.)³⁾ wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 38 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zaświadczenie, o którym mowa w art. 95a pkt 2,”;

2) w art. 95:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozwolenie może uzyskać osoba, jeżeli:

1) ukończyła 20 lat,

2) przedstawiła orzeczenia: lekarskie oraz psychologiczne o braku przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do kierowania tramwajem,

3) odbyła wymagane szkolenie i zdała egzamin państwowy z wynikiem pozytywnym.”;

³⁾ Zmiany ustawy zostały ogłoszone w Dz.U. z 1997 r. Nr 123, poz. 779 i Nr 160, poz. 1086, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 133, poz. 872, z 1999 r. Nr 106, poz. 1216, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 483 i Nr 53, poz. 649, z 2001 r. Nr 27, poz. 298, Nr 106, poz. 1149, Nr 110, poz. 1189, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1371, Nr 129, poz. 1444 i Nr 130, poz. 1452, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 183, poz. 1524, Nr 199, poz. 1671, Nr 216, poz. 1825 i 1826 i Nr 238, poz. 2021 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 79.

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Pozwolenie jest wydawane na okres wynikający z terminów badań, o których mowa w art. 122 ust. 2.”;

3) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. 1. Kierującym pojazdem uprzywilejowanym może być osoba, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, która:

1) ukończyła 21 lat,

2) posiada zaświadczenie wydane przez pracodawcę, potwierdzające jej zatrudnienie oraz spełnienie wymagań w zakresie badań lekarskich, o których mowa w art. 122 ust. 2 i psychologicznych, o których mowa w art. 124 ust. 2.

2. Kierującym pojazdem uprzywilejowanym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej może być osoba, która posiada zaświadczenie wydane przez dowódcę jednostki wojskowej, potwierdzające spełnienie wymagań w zakresie badań lekarskich, o których mowa w art. 122 ust. 2 oraz psychologicznych, o których mowa w art. 124 ust. 2.

3. Kierującym pojazdem uprzywilejowanym Policji może być osoba, która posiada zaświadczenie wydane przez odpowiedni organ Policji, potwierdzające spełnienie wymagań w zakresie badań lekarskich, o których mowa w art. 122 ust. 2 oraz psychologicznych, o których mowa w art. 124 ust. 2.”;

4) w art. 98 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba posiadająca uprawnienie do kierowania pojazdem jest obowiązana niezwłocznie zawiadomić starostę o utracie prawa jazdy, pozwolenia do kierowania tramwajem; o zniszczeniu tych dokumentów w stopniu powodującym ich nieczytelność, a także zmianie stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w nich zawartych.”;

5) art. 99a otrzymuje brzmienie:

„Art. 99a. Minister właściwy do spraw transportu dokona wyboru producenta blankietów praw jazdy, pozwoleń do kierowania tramwajem w trybie określonym przepisami o zamówieniach publicznych.”;

6) w art. 100 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowe czynności organów w sprawach związanych z wydawaniem dokumentów, cofanie i przywracanie uprawnień do kierowania oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach,”;

7) w art. 106 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta dokonuje wpisu osoby do ewidencji instruktorów, jeżeli spełnia ona warunki określone w art. 105 ust. 2 pkt 1-6, i wydaje jej legitymację instruktora na okres wynikający z terminów badań, o których mowa w art. 122 ust. 2.

2. Instruktor podlega kontrolnym badaniom lekarskim i badaniom psychologicznym, o których mowa w art. 122 ust. 2 i art. 124 ust. 2.”;

8) w art. 111 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

- „2. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje na okres wynikający z terminów badań, o których mowa w art. 122 ust. 2 i art. 124 ust. 2, legitymację egzaminatora osobie, o której mowa w ust. 1, zatrudnionej w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego.
3. Egzaminator podlega kontrolnym badaniom lekarskim i badaniom psychologicznym, o których mowa w art. 122 ust. 2 i art. 124 ust. 2.”;
- 9) w art. 115 w ust. 2:
- a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) wysokość opłat za wydanie prawa jazdy, pozwolenia do kierowania tramwajem, legitymacji instruktora i egzaminatora,”
- b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na egzaminatorów i egzaminatorów oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji sprawdzających ich kwalifikacje.”;
- 10) w dziale IV uchyla się rozdział 2a „Wymagania w stosunku do kierowców wykonujących transport drogowy”;
- 11) art. 122 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 122. 1. Badaniu lekarskiemu przeprowadzanemu w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem podlega:
- 1) osoba ubiegająca się o wydanie prawa jazdy,
  - 2) osoba ubiegająca się o przywrócenie uprawnienia do kierowania pojazdem cofniętego ze względu na stan zdrowia,
  - 3) kierujący pojazdem skierowany przez organ kontroli ruchu drogowego, jeżeli:
    - a) uczestniczy w wypadku drogowym, w następstwie którego jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu,
    - b) kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości lub po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu,
  - 4) kierujący pojazdem skierowany decyzją starosty w przypadkach nasuwających zastrzeżenia co do stanu zdrowia,
  - 5) osoba niepełnosprawna posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie do kierowania tramwajem, skierowana decyzją starosty na podstawie zawiadomienia powiatowego lub wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności,
  - 6) kandydat na instruktora lub egzaminatora osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami.
2. Kierowca pojazdu uprzywilejowanego, instruktor, egzaminator oraz kierujący tramwajem, podlegają kontrolnym badaniom lekarskim:
- 1) w wieku do 55 lat - co 5 lat,
  - 2) w wieku od 55 lat do 65 - co 2 lata,
  - 3) powyżej 65 roku życia - corocznie.

3. Zadania i kompetencje, określone w ust. 1 pkt 4 i 5, nie mogą być powierzone w drodze porozumienia gminie.
4. Badania lekarskie przeprowadza uprawniony lekarz.
5. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do kierującego tramwajem.
6. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane na koszt osoby badanej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.
7. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 2, jest przeprowadzane na koszt podmiotu zatrudniającego lub osoby badanej, gdy nie pozostaje w stosunku pracy lub służby.
8. Przeprowadzanie badań lekarskich i wydawanie orzeczeń podlega kontroli wojewody.”;

12) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124. 1. Badaniu psychologicznemu przeprowadzanemu w celu orzeczenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem podlega:

- 1) kandydat na instruktora lub egzaminatora osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz osoba ubiegająca się o pozwolenie do kierowania tramwajem,
  - 2) kierujący pojazdem silnikowym skierowany, w drodze decyzji, przez organ kontroli ruchu drogowego, jeżeli:
    - a) kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości lub po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu,
    - b) przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych na podstawie art. 130 ust. 1,
  - 3) kierujący będący sprawcą wypadku drogowego, w którym jest zabity lub ranny,
  - 4) kierujący skierowany przez lekarza, jeżeli w wyniku badania lekarskiego stwierdzona zostanie konieczność przeprowadzenia badania psychologicznego,
  - 5) osoba skierowana przez kierownika właściwej jednostki organizacyjnej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest ona przewidziana do szkolenia na kierowcę na potrzeby wojska,
  - 6) osoba ubiegająca się o przywrócenie uprawnienia do kierowania pojazdem silnikowym, cofniętego ze względu na istnienie przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami.
2. Instruktor, egzaminator, kierowca pojazdu uprzywilejowanego oraz kierujący tramwajem, podlegają kontrolnym badaniom psychologicznym co 5 lat do ukończenia 65 roku życia i następnie corocznie.
  3. Badania, o których mowa w ust. 1 i 2, są przeprowadzane przez uprawnionego do orzekania psychologa w pracowni psychologicznej posiadającej zezwolenie wojewody.

4. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do kierującego tramwajem.
5. Badanie psychologiczne jest wykonywane na koszt osoby badanej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.”;

13) art. 125 otrzymuje brzmienie:

„Art. 125. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, uwzględniając konieczność przyjęcia obiektywnych i niezbędnych kryteriów oceny istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem oraz wpływ sprawności psychicznej i fizycznej na zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb:
  - a) kierowania osób na badania psychologiczne,
  - b) uzyskiwania i cofania uprawnień w zakresie przeprowadzania badań psychologicznych i orzekania oraz uzyskiwania i cofania zezwoleń przedsiębiorcom przeprowadzającym te badania,
  - c) odwoływania się od orzeczeń psychologicznych,
  - d) kontroli przeprowadzania badań psychologicznych oraz wydawanych orzeczeń psychologicznych,
- 2) warunki, zakres i sposób przeprowadzania badań psychologicznych,
- 3) sposób postępowania z dokumentacją związaną z przeprowadzanymi badaniami psychologicznymi oraz wzory stosowanych dokumentów,
- 4) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać pracownia psychologiczna,
- 5) maksymalne stawki opłat za badania psychologiczne.”;

14) w art. 129 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) sprawdzania dokumentów wymaganych w związku z kierowaniem pojazdem i jego użytkowaniem, zaświadczenie, o którym mowa w art. 95a ust. 1 pkt 2, a także dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub stwierdzającego opłacenie składki tego ubezpieczenia,”;

15) po użytych w art. 2 pkt 37, w art. 39 ust. 2 pkt 5, w art. 53 ust. 1 pkt 7, w art. 62 ust. 3, w art. 63 ust. 4, w art. 64 ust. 5 pkt 2, w art. 66 ust. 1b pkt 1, ust. 4 pkt 4 i ust. 6, w art. 68 ust. 11 pkt 3, w art. 73 ust. 3, w art. 76 ust. 2, w art. 86 ust. 1 i 2, w art. 88 ust. 6, w art. 129 ust. 4, w art. 134, w art. 139 ust. 3 w różnych przypadkach wyrazach „Sił Zbrojnych” dodaje się wyrazy „Rzeczypospolitej Polskiej”.

Art. 4.

W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz.U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872, Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr

41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804, Nr 200, poz. 1688) w załączniku do ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. w pkt 17 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 18 w brzmieniu:

„18) wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego.”.

Art. 5.

W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o czasie pracy kierowców (Dz.U. Nr 123, poz. 1354 i z 2002 r. Nr 155, poz. 1286) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1 wyrazy „transport drogowy” zastępuje się wyrazami „przewozy drogowe”;
- 2) w art. 2:
  - a) uchyla się pkt 1,
  - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przewóz drogowy - każde przemieszczenie pojazdu po drogach publicznych, z osobami lub ładunkiem albo bez osób lub ładunku, przeznaczonego do przewozu osób lub rzeczy w ramach transportu drogowego lub niezarobkowego przewozu drogowego na potrzeby własne,”
  - c) uchyla się pkt 3;
- 3) w art. 3 uchyla się ust. 2;
- 4) w art. 4 wyrazy „transport drogowy” zastępuje się wyrazami „przewozy drogowe”;
- 5) w art. 5 po wyrazie „przewozów” dodaje się wyraz „drogowych”;
- 6) w art. 5 w pkt 3 po wyrazach „droga przejazdu” dodaje się wyrazy „od przystanku początkowego do przystanku końcowego”;
- 7) w art. 5 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wykorzystywanymi do wykonywania robót kanalizacyjnych, drogowych i mostowych, ochrony przeciwpowodziowej, wodociągowych, gazowniczych i energetycznych, usług oczyszczania, telegraficznych, powszechnych usług pocztowych, transmisji radiowej, usług telewizyjnych oraz związanych z wykrywaniem nadajników, odbiorników radiowych lub telewizyjnych,”
- 8) w art. 5 w pkt 12 wyrazy „na potrzeby własne” zastępuje się wyrazami „w celach prywatnych”;
- 9) w art. 6:
  - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie

„1. Maksymalny czas prowadzenia pomiędzy każdymi dwoma okresami dziennego odpoczynku lub między okresem dziennego i tygodniowego odpoczynku nie może przekroczyć 9 godzin, z możliwością przedłużenia do 10 godzin, nie więcej niż dwukrotnie w każdym tygodniu.”
  - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W każdym 24-godzinny okresie kierowca wykorzystuje co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku. Odpoczynek może być skrócony nie więcej niż do 9 godzin i nie częściej niż trzykrotnie w ciągu jed-

nego tygodnia. Równoważny okres odpoczynku kierowca ma obowiązek wykorzystać przed upływem następnego tygodnia.”;

10) w art. 6 w ust. 4 i 6, w art. 7 w ust. 1, 3 i 4, w art. 8, w art. 9, w art. 10 w ust. 4, w art. 17 w ust. 2, w art. 20 w ust. 3, 5 i ust. 7 w pkt 3, w art. 26 w ust. 1, w art. 27 w ust. 2, w art. 30, w art. 35 w ust. 2 w pkt 3 wyraz „dobowy” użyty w różnym przypadku zastępuje się wyrazem „dzienny” użytym w odpowiednim przypadku;

11) w art. 12 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) pojazdami używanymi do przewozu towarów napędzanymi gazem lub o napędzie elektrycznym, wyposażonymi w ogranicznik prędkości, o ile pojazdy te, zgodnie z ustawą z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym są uznane za równoważne z pojazdami napędzanymi silnikiem spalinowym lub silnikiem na olej napędowy, i których dopuszczalna masa całkowita łącznie z przyczepą lub naczepą, nie przekracza 3,5 t.”;

12) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Kierowca na żądanie osoby uprawnionej do przeprowadzenia kontroli, przedstawia zapisy z przyrządu kontrolnego oraz kart drogowych za bieżący tydzień i za ostatni dzień poprzedniego tygodnia, w którym prowadził pojazd, a za dzień, w którym pojazdu nie prowadził zaświadczenie potwierdzające fakt nie prowadzenia pojazdu.”;

13) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Maksymalny czas prowadzenia pojazdu pomiędzy każdymi dwoma okresami dziennego odpoczynku nie może przekroczyć 10 godzin.”;

14) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. W każdym 24-godzinnym okresie kierowca wykorzystuje co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku.”;

15) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. Odniesienia przewidziane w art. 24 ust. 3, art. 25 ust. 1, art. 26 i art. 27 ust. 2 do przepisów rozdziałów 2 i 3, dotyczą kierowców, do których przepisy tych rozdziałów mają zastosowanie.”;

16) w art. 31 w ust. 2 po wyrazach „z przyrządów kontrolnych” dodaje się wyrazy „oraz kart drogowych”;

17) w art. 31 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy osobiście wykonującego przewozy drogowe.”.

Art. 6.

W ustawie z dnia 6 września 2001 r o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym (Dz.U. Nr 129, poz. 1444 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1825) w art. 4 uchyla się ust. 12.

Art. 7.

Kierowcy pojazdów samochodowych używanych do przewozu osób (pasażerów) lub rzeczy, które zostały wyposażone w przyrządy kontrolne niespełniające wymagań ustawy, uwierzytelnione przed dniem 1 stycznia 2003 r., prowadzą karty drogowe, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 5, do końca okresu ważności dowodu uwierzytelnienia, jednak nie dłużej niż do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 8.

Kierowcy prowadzący pojazdy samochodowe używane do przewozu osób (pasażerów) lub rzeczy, zarejestrowane po raz pierwszy po dniu 1 stycznia 1990 r., albo nieobjęte obowiązkiem wyposażenia w urządzenie rejestrujące prędkość jazdy, czas jazdy i postoju, na podstawie ustawy wymienionej w art. 3, lub zwolnione z tego obowiązku; mogą prowadzić karty drogowe nie dłużej niż do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 9.

1. Kierowców posiadających świadectwa kwalifikacji wydane na podstawie art. 115b ustawy wymienionej w art. 3, lub na podstawie art. 4 ust. 12 ustawy wymienionej w art. 6, uznaje się za spełniających wymagania określone przepisami:
  - 1) rozdziału 7a ustawy, o której mowa w art. 1,
  - 2) art. 95 i 95a ustawy, o której mowa w art. 3,- nie dłużej jednak niż przez okres i w zakresie na jaki zostały wydane.
2. Świadectwa kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, uznaje się odpowiednio za równoważne z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 39e ust. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 1 oraz w art. 95a ust. 1 pkt 2 i ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w art. 3, nie dłużej jednak niż przez okres, na który zostały wydane.

Art. 10.

Zaświadczenie o ukończeniu kursu dokształcającego wydane na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 3, uznaje się za równoważne z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 39b ust. 5, ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 11.

Osoby wykonujące w dniu wejścia w życie ustawy przewozy na potrzeby własne są obowiązane w terminie do dnia 31 grudnia 2003 r. spełnić wymagania określone przepisami art. 39c ust. 1 oraz art. 39d ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 12.

Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 2, art. 41 ust. 4, art. 43 ust. 2, art. 69 ust. 3 oraz art. 89 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie upo-

ważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 13.

1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 76 ust. 2, art. 86 ust. 2, art. 88 ust. 6, art. 100 oraz art. 125 ustawy wymienionej w art. 3, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 115 ust. 2 ustawy, o której mowa w ust. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 39b ust. 6 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 14.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 16-17, pkt 22, pkt 29, pkt 30, pkt 43 lit. b oraz art. 2, art. 3 pkt 1-12 i 14, art. 6, art. 9 i 10, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Załącznik do ustawy

I	II	III
Lp.	Wyszczególnienie naruszeń	Wysokość kary w zł
1.1.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE BEZ WYMAGANEJ LICENCJI LUB BEZ WYMAGANEGO ZAŚWIADCZENIA	
1.1.1.	Wykonywanie transportu drogowego bez wymaganej licencji, z wyłączeniem taksówek	8 000
1.1.2.	Wykonywanie transportu drogowego bez posiadania w pojeździe wymaganego wypisu z licencji	500
1.1.3.	Wykonywanie transportu drogowego bez posiadania w pojeździe wymaganego wypisu z wykazu numerów rejestracyjnych w międzynarodowym transporcie drogowym rzeczy	100
1.1.4.	Wykonywanie transportu drogowego taksówką bez wymaganej licencji	3 000
1.1.5.	Wykonywanie przejazdu w ramach transportu drogowego taksówką bez posiadania przy sobie przez kierowcę wymaganej licencji	100
1.1.6.	Wykonywanie transportu drogowego taksówką z naruszeniem warunków określonych w licencji	500
1.1.7.	Wykonywanie przewozu na potrzeby własne bez wymaganego zaświadczenia	2 000
1.1.8.	Wykonywanie przewozu na potrzeby własne bez posiadania w pojeździe wymaganego wypisu z zaświadczenia	100
1.1.9.	Przejazd w ramach przewozu na potrzeby własne pojazdem prowadzonym przez osobę nie będącą przedsiębiorcą lub pracownikiem przedsiębiorcy	1 000
1.2.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE BEZ WYMAGANEGO ZEZWOLENIA NA PRZEWÓZ OSÓB LUB RZECZY	
1.2.1.	Wykonywanie transportu drogowego bez wymaganego zezwolenia	6 000
1.2.2.	Wykonywanie transportu drogowego osób z naruszeniem warunków określonych w zezwoleniu dotyczących: 1) dni, 2) godzin odjazdu i przyjazdu, 3) ustalonej trasy przejazdu lub wyznaczonych przystanków	2000 500 3000
1.2.3.	Wykonywanie transportu drogowego bez posiadania w pojeździe wymaganego wypisu z zezwolenia	100
1.3.	PRZEWÓZ KABOTAŻOWY	
1.3.1.	Wykonywanie przez zagranicznego przewoźnika przewozu kabotażowego na terytorium RP bez wymaganego zezwolenia	15 000
1.3.2.	Wykonywanie przewozu kabotażowego bez posiadania przez kierowcę przy sobie wymaganego zezwolenia	100
1.4.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH UISZCZANIA OPŁAT ZA PRZEJAZD PO DROGACH KRAJOWYCH	
1.4.1.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne bez uiszczenia opłaty za przejazd po drogach krajowych	3 000

1.4.2.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne bez posiadania w pojeździe karty opłaty drogowej; dotyczy tylko karty opłaty miesięcznej, półrocznej i rocznej wykupionej najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień kontroli	200
1.4.3.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne z opłatą uiszczoną w wysokości niższej niż wymagana dla danego pojazdu samochodowego albo pojazdu samochodowego i przyczepy lub naczepy	1 000
1.4.4.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne z nieprawidłowo wypełnioną kartą opłaty drogowej	500
1.5.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PRZEWOZU ŻYWYCH ZWIERZĄT	
1.5.1.	Wykonywanie przewozu zwierząt przez kierowcę lub konwojenta nie posiadających kwalifikacji do transportu zwierząt	300
1.5.2.	Wykonywanie przewozu zwierząt bez sporządzenia planu trasy, jeżeli przewóz trwał będzie dłużej niż 8 godzin	500
1.5.3.	Wykonywanie przewozu zwierząt bez wymaganego orzeczenia lekarza weterynarii	500
1.5.4.	Wykonywanie międzynarodowego przewozu zwierząt bez wymaganego świadectwa zdrowia zwierząt	500
1.5.5.	Przekroczenie dopuszczalnego czasu przewozu zwierząt	500
1.5.6.	Przewóz zwierząt środkami transportu nie dopuszczonymi do przewozu	1 000
1.6.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PRZEWOZU DROGOWEGO TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH	
1.6.1.	<u>Dokumenty</u>	
1.6.1.1.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego dokumentu przewozowego	2 000
1.6.1.2.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez posiadania w pojeździe wymaganego dokumentu przewozowego	200
1.6.1.3.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z nieprawidłowo sporządzonym dokumentem przewozowym	200
1.6.1.4.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego zaświadczenia ADR o ukończeniu szkolenia	2000
1.6.1.5.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez posiadania w pojeździe wymaganego zaświadczenia ADR o ukończeniu szkolenia	200
1.6.1.6.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez posiadania w pojeździe wymaganych instrukcji pisemnych dla kierowcy	200
1.6.1.7.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z nieprawidłowo sporządzoną instrukcją pisemną dla kierowcy	100
1.6.1.8.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego świadectwa dopuszczenia pojazdu do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych	6 000
1.6.1.9.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez posiadania w pojeździe wymaganego świadectwa dopuszczenia pojazdu do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych	200

1.6.1.10.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganej kopii głównego tekstu umowy specjalnej	200
1.6.1.11.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego certyfikatu pakowania kontenera	1 000
1.6.1.12.	Wykonywanie załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego bez wymaganego specjalnego zezwolenia w miejscu publicznym, na obszarze zabudowanym	2 000
1.6.1.13.	Wykonywanie przewozu materiału promieniotwórczego bez wcześniejszego uzyskania zatwierdzenia przez właściwą władzę	2 000
1.6.2.	<u>Pojazd, oznakowanie pojazdu, warunki techniczne</u>	
1.6.2.1.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem nie wyposażonym w sprzęt gaśniczy	500
1.6.2.2.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem bez wymaganego wyposażenia awaryjnego - za każdy brakujący element	100
1.6.2.3.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem lub zespołem pojazdów nieoznakowanym w prawidłowy sposób tablicami barwy pomarańczowej	700
1.6.2.4.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych w nieprawidłowo oznakowanym kontenerze, cysternie lub wieloelementowym kontenerze do gazów	2 000
1.6.2.5.	Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem lub zespołem pojazdów przeznaczonym do przewozu towarów niebezpiecznych z niezdjętymi lub z niezakrytymi tablicami barwy pomarańczowej	200
1.6.2.6.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem bez zamontowanego lub z nieprawidłowo działającym ogranicznikiem prędkości	2000
1.6.2.7.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem z niedozwolonym lub nieprawidłowo działającym ogrzewaczem spalinowym	500
1.6.2.8.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem nie odpowiadającym warunkom określonym w świadectwie dopuszczenia pojazdu	1 500
1.6.2.9.	Przewóz towaru niebezpiecznego w pojeździe bez zamontowanego wymaganego urządzenia przeciwblokującego (ABS)	1000
1.6.3.	<u>Sposób przewozu towarów niebezpiecznych</u>	
1.6.3.1.	Wykonywanie przewozu drogowego cysterną towarów niedopuszczonych do przewozu w cysternie	6 000
1.6.3.2.	Wykonywanie przewozu drogowego luzem towarów niedopuszczonych do przewozu luzem	6 000
1.6.3.3.	Wykonywanie przewozu drogowego w sztukach przesyłki towarów niedopuszczonych do przewozu w sztukach przesyłki	6 000
1.6.3.4.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem niewłaściwym do przewozu ze względu na wymagany sposób przewozu	3 000
1.6.3.5.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem z naruszeniem przepisów dotyczących rozmieszczania i mocowania ładunków	700
1.6.3.6.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z naruszeniem przepisów dotyczących dopuszczalnego stopnia napełnienia cysterny	4 500
1.6.3.7.	Wykonywanie przewozu drogowego materiałów reagujących ze sobą niebezpiecznie, umieszczonych w sąsiadujących komorach cysterny	5 000

1.6.3.8.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem zanieczyszczonym pozostałościami przewożonych uprzednio w sztukach przesyłki towarów niebezpiecznych	1 500
1.6.3.9.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych w ilościach przekraczających ilości dozwolone	2 000
1.6.3.10.	Wykonywanie przewozu drogowego niektórych towarów niebezpiecznych z naruszeniem wymaganych środków ostrożności przy ich przewozie razem z artykułami żywnościowymi, towarami konsumpcyjnymi lub karmą dla zwierząt	1 000
1.6.4.	<u>Towary niebezpieczne i ich opakowanie</u>	
1.6.4.1.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych niedopuszczonych do przewozu	10 000
1.6.4.2.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z naruszeniem przepisów dotyczących pakowania razem do sztuki przesyłki	3 000
1.6.4.3.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego opakowania lub w niewłaściwym opakowaniu	500
1.6.4.4.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego oznakowania sztuki przesyłki	200
1.6.4.5.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez stosowania nalepek ostrzegawczych -za każdą nalepkę ostrzegawczą	50
1.6.4.6.	Nieprzestrzeganie przepisów dotyczących próżnych i nieoczyszczonych opakowań	500
1.6.5.	<u>Inne naruszenia</u>	
1.6.5.1.	Wykonywanie załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego w miejscu publicznym, poza obszarem zabudowanym, bez wymaganego powiadomienia właściwych władz	1 000
1.6.5.2.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych przy użyciu dużego kontenera, niezdatnego do użytku z powodu istotnych wad elementów konstrukcyjnych	1 000
1.6.5.3.	Postój pojazdu przewożącego towary niebezpieczne bez wymaganego nadzoru	800
1.6.5.4.	Postój pojazdu przewożącego towary niebezpieczne bez zabezpieczenia hamulcem postojowym	500
1.6.5.5.	Używanie ognia lub nieosłoniętego płomienia w pojazdach przewożących towary klasy 1, a także w ich pobliżu oraz podczas załadunku lub rozładunku tych towarów	2 000
1.6.5.6.	Niezgłoszenie wypadku lub awarii dotyczącej towaru niebezpiecznego	2 000
1.7.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PRZEWOZU ODPADÓW	
1.7.1.	Przywóz na terytorium RP odpadów niebezpiecznych bez wymaganego zezwolenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska	6 000
1.7.2.	Przewóz przez terytorium RP odpadów niebezpiecznych bez wymaganego zezwolenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska	6 000
1.7.3.	Przywóz na terytorium RP odpadów innych niż niebezpieczne bez wymaganego zezwolenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska	3 000
1.7.4.	Wykonywanie przywozu, przewozu lub wwozu odpadów z naruszeniem warunków określonych w zezwoleniu, w szczególności co do trasy, ilości lub rodzaju przewożonych odpadów	3 000

1.7.5.	Przewóz drogowy odpadów innych niż niebezpieczne bez wymaganego zezwolenia	1 500
1.7.6.	Przewóz drogowy odpadów niebezpiecznych bez wymaganego zezwolenia	6 000
1.8.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE ARTYKUŁÓW ŻYWNOŚCIOWYCH SZYBKO PSUJĄCYCH SIĘ	
1.8.1.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne bez wymaganego świadectwa zgodnie z umową o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów	2 000
1.8.2.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne bez posiadania w pojeździe wymaganego świadectwa zgodnie z umową o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów	200
1.9.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE BEZ FORMULARZA JAZDY LUB Z NIEPRAWIDŁOWO WYPEŁNIONYM FORMULARZEM JAZDY	
1.9.1	Wykonywanie międzynarodowego przewozu wahałowego, okazjonalnego lub międzynarodowego niezarobkowego przewozu osób bez posiadania w pojeździe formularza jazdy	500
1.9.2.	Wykonywanie międzynarodowego przewozu wahałowego, okazjonalnego lub międzynarodowego niezarobkowego przewozu osób z nieprawidłowo wypełnionym formularzem jazdy	200
1.10.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA	
1.10.1.	Przejazd pojazdem powodującym hałas przekraczający dopuszczalny poziom	200
1.10.2.	Przejazd pojazdem wydzielającym szkodliwe substancje w stopniu przekraczającym dopuszczalny poziom	300
1.11.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW O CZASIE PRACY	
1.11.1	Skrócenie dziennego czasu odpoczynku, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) o czas do jednej godziny, b) za każdą rozpoczętą kolejną godzinę.	50 50
1.11.2.	Skrócenie tygodniowego czasu odpoczynku, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) o czas do jednej godziny, b) za każdą rozpoczętą kolejną godzinę.	50 100
1.11.3.	Skrócenie przerwy w czasie jazdy, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) o czas do 15 minut, b) o czas powyżej 15 minut do 30 minut.	50 100
1.11.4.	Przekroczenie maksymalnego czasu prowadzenia bez przerwy, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) o czas powyżej 15 minut do 30 minut, b) za każde następne rozpoczęte 30 minut.	100 50

1.11.5.	Przekroczenie maksymalnego dziennego okresu prowadzenia, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) o czas do jednej godziny, b) za każdą następną rozpoczętą godzinę.	50 100
1.11.6.	Przekroczenie całkowitego czasu prowadzenia w okresie dwutygodniowym, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) przekroczenie okresu prowadzenia o czas do 2 godzin, b) za każdą następną rozpoczętą godzinę.	100 100
1.11.7.	Przyrząd kontrolny: 1. Nie jest zainstalowany 2. Nie odpowiada przepisom w zakresie rejestracji wymaganych okresów jazdy 3. Nie zawiera tabliczki znamionowej	3 000 2 000 300
1.11.8.	Karta drogową: 1. Brak wymaganej karty drogowej 2. Karta drogową wypełniona jest nieprawidłowo. W karcie drogową brakuje rejestracji danych dotyczących: a) imienia lub nazwiska kierowcy, b) daty wystawienia karty drogową, c) numeru rejestracyjnego pojazdu, d) czasu pracy kierowcy, e) czasu prowadzenia przez kierowcę pojazdu, f) dobowego czasu odpoczynku kierowcy. Wskazane kary podlegają sumowaniu	400 50 50 50 200 200 200
1.11.9.	Nieprawidłowe działanie przyrządu kontrolnego. 1. <u>Nieuzasadnione użycie kilku wykresówek w ciągu tego samego 24 godzin- nego okresu – za każdy dzień, jeżeli w skutek tego kontrola była:</u> a) niemożliwa b) utrudniona c) nie ma wątpliwości co do zapisów na wykresówkach 2. <u>Wykresówka z danego dnia była zbyt długo zapisywana - za każdą wykresów- kę, jeżeli w skutek tego kontrola była:</u> a) niemożliwa b) utrudniona	200 maks. 6 000 150 maks. 3 000 50 maks. 1 500 200 maks. 3 000 150

	<p>c) nie ma wątpliwości co do zapisów na wykresówce</p> <p><u>3. Przełącznik grup czasowych nie był używany lub był używany nieprawidłowo - za każdą wykresówkę, jeżeli w skutek tego kontrola była:</u></p> <p>a) niemożliwa</p> <p>b) utrudniona</p> <p>c) nie ma wątpliwości co do zapisów na wykresówce</p> <p><u>4. Oznaczenie czasowe na wykresówce nie było zgodne z urzędowym czasem kraju rejestracji - za każdą wykresówkę, jeżeli w skutek tego kontrola była:</u></p> <p>a)niemożliwa</p> <p>b)utrudniona</p> <p>c)nie ma wątpliwości co do zapisów na wykresówce</p>	<p>maks. 2 000</p> <p>100 maks. 1 000</p> <p>200 maks. 5 000</p> <p>150 maks. 3 000</p> <p>100 maks. 1 000</p> <p>100 maks. 1 000</p> <p>100 maks. 500</p> <p>50 maks. 200</p>
1.11.10.	<p>Używanie nieprawidłowych wykresówek.</p> <p><u>1. Użyta wykresówka jest nieczytelna - za każdą wykresówkę, jeżeli w skutek tego kontrola była:</u></p> <p>a)niemożliwa</p> <p>b)utrudniona</p> <p><u>2. Zastosowany typ wykresówki nie był zatwierdzony i przeznaczony do danego typu przyrządu kontrolnego - za każdą wykresówkę, jeżeli w skutek tego kontrola była:</u></p>	<p>150</p> <p>100</p>

	a)niemożliwa	200 maks. 6 000
	b)utrudniona	150 maks. 3 000
	c)nie ma wątpliwości co do zapisów na wykresówce	100 maks. 1 000
1.11.11.	<p>Wykresówki</p> <p>1. Nie okazanie wykresówek:</p> <p>a) nie okazanie wykresówek lub dokumentu potwierdzającego fakt nieprzewodzenia pojazdu, podczas kontroli w przedsiębiorstwie - za każdy dzień pracy kierowcy,</p> <p>b) nie okazanie wykresówek lub dokumentu potwierdzającego fakt nieprzewodzenia pojazdu, podczas kontroli drogowej - za każdą wykresówkę</p> <p>2. Kierowca okazał podczas kontroli wykresówkę nie zawierającą pełnych danych o okresach pracy kierowcy</p> <p style="padding-left: 40px;">- za każdą wykresówkę</p> <p>3. Używanie tej samej wykresówki przez kilku kierowców z wyjątkiem przypadku, gdy konstrukcja tachografu przewiduje taką możliwość</p> <p>4. Wykresówka nie zawiera przepisowych wpisów:</p> <p>a)imienia lub nazwiska kierowcy</p> <p>b)miejsca i daty początkowej użytkowania wykresówki</p> <p>c)miejsca i daty końcowej używania wykresówki</p> <p>d)numeru rejestracyjnego pojazdu</p> <p>e)stanu licznika kilometrów w chwili rozpoczęcia użytkowania pojazdów</p> <p>f)stanu licznika kilometrów w chwili zakończenia użytkowania pojazdu</p> <p>g)godziny zmiany pojazdu</p> <p>Wskazane kary podlegają sumowaniu</p>	<p>300</p> <p>200</p> <p>150</p> <p>50</p> <p>50</p> <p>50</p> <p>50</p> <p>50</p> <p>50</p> <p>50</p> <p>50</p> <p>50</p>
1.11.12.	<p>Inne rodzaje dokumentowania czasu pracy.</p> <p>1.Brak wyciągu z planu pracy lub rozkładu jazdy.</p> <p>2. Nieposiadanie przez kierowcę podczas przejazdu wyciągu z planu pracy lub kopii rozkładu jazdy.</p>	<p>400</p> <p>200</p>
1.11.13.	Samowolna zmiana wskazań urządzeń pomiarowo-kontrolnych zainstalowanych w pojeździe przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne	2 000
1.11.14.	Samowolna zmiana wskazań urządzeń pomiarowo-kontrolnych zainstalowanych w pojeździe, przy wykonywaniu transportu drogowego taksówką	500

1.12.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH OKRESOWYCH OGRANICZEŃ RUCHU POJAZDÓW NA DROGACH LUB ZAKAZU RUCHU NIEKTÓRYCH ICH RODZAJÓW	
1.12.1.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne w okresie obowiązywania zakazów lub ograniczeń w ruchu wprowadzonych dla określonej kategorii pojazdów ze względu na uplastycznienie nawierzchni bitumicznych	300
1.12.2.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne w okresie obowiązywania zakazów lub ograniczeń ruchu określonej kategorii pojazdów w terminach określonych właściwymi przepisami	500

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
W MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH**

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Sokr. Min. DH/1229/2003/DPE/jg

Warszawa, 25 kwietnia 2003 r.

**Pan
Janusz Piechociński
Przewodniczący Komisji Infrastruktury
Sejm RP**

Opinia do sprawozdania Komisji Infrastruktury o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1540), o zgodności z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 73 ust. 3 Regulaminu Sejmu, przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym sprawozdaniem Komisji Infrastruktury o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw (druki nr 1044 i 1540) (pismo nr INF-0150-116-03), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowana ustawa reguluje m.in. zagadnienia, których unormowanie wynika z polskich zobowiązań dostosowawczych. Wdraża tym samym do prawa polskiego część wspólnotowego *acquis* w obszarze „polityka transportowa”.
- II. Pierwotne prawo wspólnotowe zalicza politykę transportową do podstawowych obszarów zainteresowania Wspólnoty, co znajduje odbicie w przepisach art. 3(f) i rozdziału V Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE). U podstaw wspólnej polityki transportowej leży zasada swobody świadczenia usług w dziedzinie przewozów i równego dostępu do rynków wewnętrznych Państw Członkowskich dla przewoźników pochodzących z innych Państw Członkowskich EU. W związku z powyższym, Wspólnota Europejska dysponuje wspólnymi zasadami wykonywania przewozów międzynarodowych i kabotażowych, jak też zasadami dostępu do zawodu przewoźnika i dostępu do rynku przewozów transportowych. Powyższe zagadnienia są

normowane w prawie polskim w oparciu o obowiązującą ustawę o transporcie drogowym, jednocześnie jednak nowelizowana ustawa zawiera uregulowania odmienne od tych zawartych w prawie wspólnotowym. Projekt ustawy wypełnia m.in. te luki i dokonuje kompleksowej regulacji dostępu do zawodu przewoźnika w zakresie krajowego i międzynarodowego transportu drogowego rzeczy i osób, jak też warunków dostępu do rynku przewozów drogowych rzeczy i osób. W szczególności należy wskazać przepisy wtórnego prawa wspólnotowego odnoszącego się do zakresu projektowanej regulacji:

- Rozporządzenia Rady nr 684/92/EWG z dnia 16 marca 1992 r. o wprowadzeniu wspólnych zasad dla międzynarodowych przewozów osób autobusami (Dz. Urz. WE nr L 074, 20.03.1998),
- Rozporządzenia Rady nr 11/98/WE z dnia 11 grudnia 1997 r. zmieniającego Rozporządzenie Rady nr 684/92/EWG (Dz. Urz. WE nr L 004, 08.01.1998),
- Dyrektywy Rady 96/26/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie dostępu do zawodu operatora drogowego transportu towarowego i operatora drogowego transportu pasażerskiego oraz w sprawie wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów kwalifikacji formalnych, mająca na celu ułatwienie im wykonywania prawa swobodnego rozpoczynania działalności w krajowych i międzynarodowych operacjach transportowych (Dz. Urz. WE nr L 124, 23.05.1998),
- Dyrektywy Rady nr 98/76/WE z dnia 1 października 1998 r. zmieniającej Dyrektywę Rady nr 96/26/WE (Dz. Urz. WE nr L 277, 14.10.1998),
- Dyrektywy Rady nr 76/914/EWG z dnia 16 grudnia 1976 r. dotyczącej minimalnego poziomu szkolenia dla kierowców w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE nr L 357, 29.12.1976).

III. Projekt ustawy w art. 1 ust. 3 utrzymuje system licencji przewozowych. Wykonywanie międzynarodowego przewozu osób we Wspólnocie uzależnione jest od posiadania licencji wspólnotowej, wydanej przez właściwe władze Państwa Członkowskiego. Licencje te wydawane są według wzoru wskazanego w załączniku do ww. Rozporządzenia 11/98/WE. Zgodnie z przepisami nowelizowanej ustawy, zawierającej postanowienia zgodne w tym zakresie z prawem wspólnotowym, licencja wydawana jest przedsiębiorcy, który spełnia trzy

podstawowe warunki: posiada odpowiednie kwalifikacje – zawodowe, dobrą reputację i odpowiednią kondycję finansową.

IV. Przedstawiony do zaopiniowania projekt regulacji odnosi się do zagadnień związanych z kondycją finansową przedsiębiorcy w art. 1 ust. 3 lit. b ustanawiając w nim nowe brzmienie art. 5 ust. 3 pkt. 2-4 nowelizowanej ustawy.

Zgodnie z przepisami prawa wspólnotowego w trakcie prac nad projektem ustawy został zmieniony zwrot „ posiada zabezpieczenie w postaci” (art. 5 ust. 3 pkt 3 nowelizowanej ustawy) na: „posiada odpowiednią sytuację finansową zapewniającą podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego potwierdzoną (...)”.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 lit. c Dyrektywy 98/76/WE, która wprowadza zapis o odpowiedniej kondycji finansowej przedsiębiorstwa i jego wiarygodności, odpowiednia kondycja finansowa oznacza dostęp do wystarczających zasobów zapewniających właściwe działanie przedsiębiorstwa i jego administrowanie. W celu oceny kondycji finansowej należy mieć na uwadze:

-rozliczenia roczne przedsiębiorstwa,

-dostępne fundusze, łącznie z gotówką w banku, przekroczenia konta i uzgodnienia pożyczkowe, aktywa włączając w to nieruchomości, które są dostępne dla zapewnienia zabezpieczenia przedsiębiorstwa,

-koszty włączając w to koszty zakupów lub wstępne wpłaty na pojazdy, lokale, pomieszczenia pod działalność przedsiębiorstwa, wyposażenie i kapitał obrotowy.

Przedsiębiorstwo musi dysponować kapitałem i rezerwami w wysokości co najmniej 9000 EURO, gdy wykorzystuje tylko jeden pojazd i co najmniej 5000 EURO, za każdy dodatkowo wykorzystywany pojazd.

W związku z tym zmiany dokonane w brzmieniu przepisu art. 5 ust. 3 pkt 3 obowiązującej regulacji należy uznać za dostosowujące do prawa Unii Europejskiej.

Należy również zauważyć, iż zgodnie ze zmianami wprowadzonymi w projekcie ustawy rezygnuje się z gwarancji ubezpieczeniowych oraz polisy ubezpieczeniowej autocasco jako form potwierdzenia odpowiedniej kondycji finansowej przedsiębiorstwa. Powyższą zmianę należy uznać za dostosowującą polskie prawo do prawa Unii Europejskiej.

V. Ponadto przedstawiony do zaopiniowania projekt ustawy gwarantuje w art. 1 ust. 25, poprzez dodanie Rozdziału 7a do nowelizowanej regulacji, zapewnienie odpowiednich kwalifikacji zawodowych – zgodnie z prawem wspólnotowym – jednego z warunków uzyskania licencji.

Wymóg posiadania odpowiednich kwalifikacji zawodowych koniecznych do uzyskania licencji i zezwolenia, a sprecyzowany w rozdziale 7 obowiązującej ustawy oraz rozdziale 7a opiniowanego projektu, wynika bezpośrednio z przepisów Rozporządzenia 684/92/EWG i Dyrektywy 96/26/WE w sprawie dostępu do zawodu operatora drogowego transportu towarowego i pasażerskiego oraz w sprawie uznawania dyplomów, świadectw i innych dowodów kwalifikacji formalnych. Przyjęcie określonych w ww. aktach prawa wspólnotowego rozwiązań, pozwoli przedsiębiorcom polskim, z chwilą uzyskania przez Polskę członkostwa w UE, na uznawanie uzyskanych przez nich w kraju kwalifikacji zawodowych, z czym związana jest możliwość wykonywania usług przewozowych w Unii Europejskiej. Także wymóg zatrudniania przez przedsiębiorcę kierowców posiadających świadectwa kwalifikacji kierowcy, określone w przepisach prawa o ruchu drogowym, wynika z konieczności implementowania przepisów Dyrektywy 76/914/EWG.

Jeżeli chodzi o wymagany minimalny wiek kierowcy wykonującego transport drogowy to został on określony w art. 5 Rozporządzenia Rady EWG Nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie (...). Ustanawia on generalny przedział 21 lat dla kierowców wykonujących przewozy drogowe towarów i osób. Rozporządzenie dopuszcza jednocześnie wyjątek od tej reguły ustalając wiek 18 lat dla w określonych przypadkach m.in. przy wykonywaniu przewozów drogowych towarów pojazdami o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 7,5 t. oraz w sytuacji, gdy kierowca ukończył specjalny kurs. Opiniowany projekt ustawy w art. 1 pkt 25 wprowadza rozdział 7a z przepisem art. 39a ust. 1 pkt 1 oraz ustęp 2 ustalające minimalny wiek kierowców na poziomie 21 lat. W ustępie 2 zostało zawarte wyłączenie dotyczące kierowców wykonujących transport drogowy rzeczy pojazdem samochodowym o dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5 t. do 7,5 t. W związku z powyższym należy uznać zgodność powyższych przepisów z prawem Unii Europejskiej.

VI. Posiadanie licencji przewozowej nie jest jedynym warunkiem wykonywania przewozów osób i rzeczy. Oprócz tego, projekt ustawy w art. 1 ust. 9 nadaje nowe brzmienie art. 18 ust. 1 pkt 1 nowelizowanej ustawy, wprowadzając obowiązek

uzyskania odpowiednich zezwoleń na wykonywanie przewozów regularnych, przewozów regularnych specjalnych. Wprowadza też, wynikający z odpowiednich przepisów Rozporządzenia Rady 684/92/EWG i zmieniającego go Rozporządzenia 11/98/WE, wymóg uzyskania zaświadczenia przez przedsiębiorcę świadczącego usługi przewozowe na potrzeby własne. Regulacje te wynikają z konieczności stworzenia podstaw dla stosowania, z chwilą uzyskania członkostwa w Unii Europejskiej, Rozporządzenia Rady 684/92/EWG i zmieniającego go Rozporządzenia 11/98/WE. Należy je zatem uznać za pożądane.

VII. Odnośnie ^{do} regulacji zezwoleń zagranicznych i zezwoleń na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego Polska, w Stanowisku Negocjacyjnym w Obszarze „Polityka Transportowa”, jak też w Narodowym Programie Przygotowania do Członkostwa (NPPC 2001), zobowiązuje się do czasu przystąpienia do Unii Europejskiej, do zliberalizowania dostępu do rynku międzynarodowych przewozów rzeczy w odniesieniu do podmiotów pochodzących z krajów członkowskich UE, przez wzajemne zniesienie ograniczeń ilościowych i zezwoleń. Stworzone przez to zostaną warunki prawne i instytucjonalne bezpośredniego stosowania Rozporządzenia 881/92/EWG. Strona Polska zobowiązała się również, do chwili przystąpienia do UE, do pełnej liberalizacji dostępu do drogowych przewozów pasażerskich, z wyłączeniem jedynie pełnej liberalizacji kabotażu okazjonalnych przewozów. W tym obszarze strona polska występuje o okres przejściowy, który ma trwać do końca 2006 r. (Rozporządzenie 12/98/WE). Z chwilą uzyskania przez Polskę członkostwa w UE zaczną zatem obowiązywać podstawowe rozporządzenia w tym obszarze, tj.: Rozporządzenie 684/92/EWG i Rozporządzenie 11/98/WE. Pomimo zasady bezpośredniego ich obowiązywania, Polska już w tym momencie jest zobligowana do stworzenia warunków prawnych ich przyszłego stosowania. W związku z powyższym, za zasadny należy uznać przepis przejściowy art. 107 nowelizowanej ustawy w brzmieniu zaproponowanym w art. 1 ust. 39 opiniowanego projektu, który stwierdza że stosowne przepisy projektu (art. 18 ust. 2, art. 19, art. 19a oraz art. 28 ust. 1) odnoszące się do wymogu posiadania odpowiedniego zezwolenia zagranicznego i zezwolenia dla przedsiębiorców z państw UE, będą miały zastosowanie jedynie do dnia uzyskania przez Polskę członkostwa w UE.

VIII. Odnośnie art. 5 projektowanej ustawy dotyczącego zmian w przepisach ustawy o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 123, poz. 1354 i z 2002 r. Nr 155, poz. 1286) należy stwierdzić, iż poprawka zawarta w art. 5 pkt 12 (zmiana brzmienia art. 15 ustawy o czasie pracy kierowców) nakłada na kierowcę obowiązek przedstawienia zapisów z przyrządu kontrolnego oraz kart drogowych za bieżący tydzień i za ostatni dzień poprzedniego tygodnia, w którym prowadził pojazd na żądanie osoby uprawnionej do przeprowadzenia kontroli. Brzmienie przepisu jest zgodne z art. 15 pkt 7 Rozporządzenia Rady EWG Nr 3821/85 z 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących w transporcie drogowym (Dz. Urz. WE Nr L370, 31.12.1985, s.1). **Ze względu na bezpośrednie stosowanie przepisów rozporządzenia wspólnotowego w porządku prawnym Państw Członkowskich, stosowanie przepisu powtarzającego brzmienie rozporządzenia wspólnotowego jest niedopuszczalne. W związku z powyższym należy zapewnić, że przepisy ustawy o czasie pracy kierowców, będące przeniesieniem rozwiązań zawartych w przepisach rozporządzeń wspólnotowych utracą moc obowiązującą w momencie uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.** Powyższe zastrzeżenie dotyczy również odpowiednich przepisów ustawy o czasie pracy kierowców, które przenoszą do polskiego porządku prawnego przepisy Rozporządzenia Rady EWG Nr 3820/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie ujednoczenia niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego. Jednocześnie pragnę zauważyć, iż w harmonogramie przyjmowania ustaw dostosowawczych jest przewidziana nowelizacja ustawy o czasie pracy kierowców i wydaje się, iż odpowiednie przepisy dostosowujące polskie prawo do prawa wspólnotowego powinny znaleźć się w tym akcie.

IX. Przepis art. 3 Rozporządzenia EWG Nr 3821/85, dotyczący obowiązku instalacji w pojeździe urządzeń rejestrujących określa zakres przedmiotowy pojazdów, które muszą być w takie urządzenie wyposażone. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, pojazdy określone w art. 4 i art. 14 pkt 1 Rozporządzenia Rady EWG Nr 3820/85 są zwolnione z obowiązku wyposażenia w urządzenia rejestrujące. Dodatkowo art. 3 rozporządzenia 3821/85 określa fakultatywną możliwość zwolnienia z obowiązku posiadania urządzeń rejestrujących inne kategorie pojazdów. Z długiego katalogu wyłączeń wskazać można na przykład pojazdy służące do przewozu towarów o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t (włączając przyczepy lub

naczepy), pojazdy służące do przewozu pasażerów w ramach przewozów regularnych, gdy usługa ta świadczona jest na obszarze nieprzekraczającym 50 km, czy też pojazdy używane w celach niezarobkowego przewozu towarów na potrzeby własne. **W tych przypadkach przepisy rozporządzenia Rady EWG 3821/85 zaczną bezpośrednio obowiązywać z dniem przystąpienia Polski do Unii Europejskiej.** Wydaje się, iż wyłączenia zawarte w projekcie ustawy nie obejmują wszystkich wyjątków przewidzianych w art. 4 rozporządzeniu Rady EWG 3820/85 w zw. z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady EWG 3821/85.

- X. W zakresie zaproponowanej zmiany w art. 1 ust. 23 projektowanej ustawy dotyczącej nadania nowego brzmienia art. 38 ust. 2 i 3 nowelizowanej ustawy należy zauważyć i przedmiot tego przepisu jest uregulowany przepisami Dyrektywy Rady nr 98/76/WE zmieniającej Dyrektywę Rady nr 96/26/WE. W art. 1 pkt 3 tiret 4 dyrektywa 98/76/WE nadaje nowe brzmienie art. 3 ust. 4 dyrektywy 96/26/WE formułując wymóg odnoszący się do kwalifikacji zawodowych. Wymóg obejmuje obowiązkowy egzamin pisemny, który może być uzupełniony egzaminem ustnym zorganizowanym przez **władzę lub organ wyznaczony w tym celu przez Państwo Członkowskie**, w formie określonej w załączniku I. Literalna wykładnia tego przepisu wskazuje na obowiązek powołania jednej jednostki certyfikującej – a nie wielu jak przewiduje się w opiniowanym projekcie ustawy. Pomocne przy interpretacji przepisu dyrektywy może okazać się ustawodawstwo krajów członkowskich wdrażające ją do krajowych porządków prawnych. Dla przykładu:

Wielka Brytania - przepis ten został implementowany aktem: Statutory Instruments 1999 No. 2430 Road Traffic The Goods Vehicle Operators (Qualifications) Regulations 1999 (Made 2nd September 1999 Laid before Parliament 9th September 1999 Coming into force 1st October 1999) gdzie w art. 5 ust. 4 została zapisana definicja jednostki certyfikującej (*approved body*) jako **jednostkę** zatwierdzoną („*a body approved by the Secretary of State*”).

Irlandia - zgodnie z aktem Statutory Instruments S.I. No. 304 of 1999 European Communities (Merchandise Road Transport) [(amendment) Regulations, 1999. S.I. No. 304 of 1999. European Communities (Merchandise Road Transport) (amendment) Regulations, 1999] organem wydającym certyfikaty kompetencji zawodowych jest Minister ds. Publicznej Przedsiębiorczości (*Minister for Public Enterprise*) – obecnie Minister Transportu (*Department of Transport*).

Francja – do francuskiego systemu prawnego przepis ten został implementowany Dekretem nr 99-752 z 30 sierpnia 1999 r. w sprawie transportu drogowego towarów (*Décret no 99-752 du 30 août 1999 relatif aux transports routiers de marchandises*, J.O. Numéro 203 du 2 Septembre 1999). W art. 4 ust. 3 tego dekretu dyplomy kompetencji zawodowych wydaje prefekt regionu („*L'attestation de capacité professionnelle est délivrée par le préfet de région aux personnes ayant satisfait à un examen écrit de capacité professionnelle*”).

Liczne przykłady również innych państw członkowskich (Holandia, Niemcy) wydają się potwierdzać interpretację przepisu dyrektywy 98/76/WE. W związku z powyższym zasadny jest powrót do zapisu z przedłożenia rządowego projektowanej ustawy przewidujący jedną jednostkę certyfikującą.

- XI. W konkluzji stwierdzam, że sprawozdanie Komisji Infrastruktury o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem uwag zgłoszonych w punkcie VIII, IX i X niniejszej opinii.**

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Marek Pol
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Infrastruktury

z op. Sekretarza Kabinetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETAŹ STANU

Jarosław Pietrus